

Zůstali jsme doma II.

Vlasta Redl

1. Sto barevnejch slov nám na cestu svítí,
sto barevnejch věta lákavej cíl,
prej až celej svět sám za nos se chytí,
to pak nejpozději hned svůj dostanem díl.
- R: Škoda slov, je jich víc nežli na nebi hvězd,
škoda slov, co je jich u všech dálnic a cest,
co je všech rohatých, co se snaží tě svést,
s walkmanem na uších bučí "Like nothing you've ever heard",
že dárky přinese Čert, dárky přinese Čert.
sto barevnejch slov, sto barevnejch slov.
2. Sto darebných slov se mi na jazyk vtírá
a marně odvahy sbírám, jak nahlas je říct,
můj havraní strach, strach o kousek sýra,
je větší než stud, že jsem neřekl nic.
- R: Ale věř, že bych rád aspoň pro tebe lhal
zelenou, růžovou, jak to fajn bude dál,
voňavý opiát, abys klidněji spal,
sneží, sněží, ještě fousy, mitru a plášť,
přijde Mikuláš, možná přijde Mikuláš.
3. Tolik velikých slov jsi za ta staletí zažil,
tolik zmarňených let, tolik zbytečných chyb,
a přes vysoký plot holky smějou se z pláží,
že tu chceme mít svět, co zpívá nahlas a líp.
- R: Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
a co je lží, co ještě musíme snést,
jediným znamením je tvoje čest,
sundej si sluchátka z uší a podej mi ruku teď hned,
můžem zachránit svět, můžeš zachránit svět.
- R: Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
a co je lží, co ještě musíme snést,
jediným znamením je tvoje čest,
sundej si sluchátka z uší a podej mi ruku teď hned,
můžeš zachránit svět, můžem zachránit svět.